

gem. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex.

12. Unus est legislator, & iudex, qui potest perdere, & liberare.

* Rom. 14. 4. 13. * Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce nunc qui dicitis: Hodie, aut crastino ibimus in illam civitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus:

14. qui ignoratis quid erit in crastino.

15. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur; pro eo ut dicatis: Si Dominus voluerit. Et: Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud.

16. Nunc autem exultatis in superbis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est.

17. Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

CAPUT V.

Avāris divitiū exitium minatur, pauperes ad patientiam adhortatur, Christi & prophetarum exemplis propositis. Iuramento abstinendum. De oratione, & extrema unctione.

1. **A**gite nunc divites, plorate ululantes in miseriis vestris, quæ advēnient vobis.

2. Divitiæ vestræ putrefactæ sunt: & vestimenta vestra à tineis comesta sunt.

3. Aurum, & argentum vestrum æruginavit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizatis vobis iram in novissimis diebus.

4. Ecce merces operariorum, qui mesuerunt regiones vestras, quæ fraudata est à vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini sabaoth introivit.

5. Epulati estis super terram, & in luxuriis enutristis corda vestra in die occisionis.

6. Addixistis, & occidistis iustum, & non restitit vobis.

7. Patientes igitur estote fratres usque ad adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum, & serotinum.

8. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit.

9. Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit.

10. Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas: qui locuti sunt in nomine Domini.

11. Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator.

12. Ante omnia autem fratres mei * nolite iurare, neque per caelum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub iudicio decidatis.

13. * Tristatur aliquis vestrum? oret: **Æ**quo animo est? psallat.

14. Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini:

15. & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei.

16. * Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro invicem ut salvemini: * multum enim valet deprecatio iusti assidua.

17. Elias homo erat similis nobis passibilis: * & oratione oravit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex.

18. Et rursum oravit: & caelum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

19. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit à veritate, & converterit quis eum:

20. scire debet quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam eius à morte, & operiet multitudinem peccatorum. *

* Math. 5. 34.

* PRO INFIRMIS.

* IN ROGAT.

* 3. Reg. 17. 1. Luc. 4. 25.

EPISTOLA
B. PETRI APOSTOLI

PRIMA.

PRIMA Petri Epistola digna Apostolorum Principe, verbis parca, sententiis gravis, plena auctoritatis & maiestatis Apostolica; Romæ missam ipsemet testatur, quam Babylonis nomine typicè designavit, sicut & in Apocalypsi cap. 17. & 18. idque propter confusionem idololatriæ quæ tunc in ea rigeat: quippe quæ omnium gentium serviebat erroribus, ut ait S. Leo. Verum quo anno missa sit incertum est. Constat verò ex cap. 4. ubi ait: Si autem ut Christianus, &c. scriptam esse postquam discipuli iam inceperant cognominari Christiani (Act. 11.) quod nono circiter anno post Christi mortem factum esse Chronologia nostra ostendit. An autem statim post illa tempora data sit, non ita constat. Serius omnino missam volunt aliqui, nec multò ante posteriorem eiusdem Petri, quam certum est ultimis vita eius temporibus scriptam. Cum enim, inquit, in illa dicat: Hanc ecce vobis secundam scribo Epistolam: (cap. 3.) nec ullam adjiciat temporis longè remoti particulam: videtur non adedè longi temporis distantiam intelligere voluisse: quis enim de litteris ante annos viginti datis ita loqueretur? At aliorum longè diversa sententia. Nam cum Marcus in fine Epistolæ salutem adscribat fratribus; inde concludendum putant Epistolam ante Marci ex urbe discessum datam. Profectus est verò Marcus in Alexandriam Olymp. 205. anno 3. Claudij item 3. ut habet Chronicon Græcum Eusebij. Est autem is annus æra nostræ 43. à passione 10. Porro hæc Epistola, uti superior Iacobi, in tradendis vitæ Christianæ præceptis tota versatur.

CAPUT PRIMUM.

Incipit à salutatione, & à gratiarum actione: tum quæ ad doctrinam, quæque ad mores spectant, profèquitur.

* IN FE-
STO CA-
THEDRÆ
S. PETRI
QUA PRI-
MUM RO-
MÆ SE-
DIT.

Etrus Apóstolus Iesu Christi, electis advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ

2. secundum præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & asperionem sanguinis Iesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicetur.

* 1. Cor. 1. 3. Ephe. 1. 3. * DE PL. MART. TEM. PASCH. 3. * * Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis,

4. in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conservatam in caelis in vobis,

5. qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

6. In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus:

7. ut probatio vestræ fidei multò pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem, & gloriam, &

honorē in revelatione Iesu Christi: * 8. quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis lætitiâ inenarrabili, & glorificatâ:

9. reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum.

10. De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt prophætæ, qui de futura in vobis grátia prophetaverunt:

11. scrutantes in quod, vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænunciens eas quæ in Christo sunt passionēs, & posteriores glórias:

12. quibus revelatum est quia non sibi-metipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nunciata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

13. Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii perfectè sperate in eam, quæ offertur vobis, grátiam, in revelationem Iesu Christi:

14. quasi filii obedientiæ, non configurati prioribus ignorantie vestræ desiderijs:

15. sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum: & ipsi in omni conversatione sancti sitis:

16. quoniam scriptum est: * Sancti eritis, quoniam ego Sanctus sum.

* Lev. 11. 44. & 19. 2. & 20.

17. Et si patrem invocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus, in timore incolatus veltri tempore conversamini.

18. Scientes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paterna traditionis:

19. sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati:

20. praecogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos,

21. qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, & dedit ei gloriam, ut fides vestra, & spes esset in Deo:

22. Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde invicem diligite attentius:

23. renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei vivi, & permanentis in aeternum:

24. quia omnis caro ut fenum: & omnis gloria eius tamquam flos feni: exaruit fenum, & flos eius decidit.

25. Verbum autem Domini manet in aeternum. hoc est autem verbum, quod evangelizatum est in vos.

CAPUT II.

Omni malitia & dolo depositis, lac spirituale, ut modo geniti infantes desideremus, in quo crescimus in viros perfectos, ad imitationem Christi.

1. Eponentes igitur omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes, & invidias, & omnes detractiones,

2. sicut modo geniti infantes, rationale, sine dolo lac concupiscite: ut in eo crescatis in salutem:

3. si tamen gustastis quoniam dulcis est Dominus.

4. Ad quem accedentes lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, a Deo autem electum, & honorificatum:

5. & ipsi tamquam lapides vivi superaedificamini, domus spiritualis, sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum:

6. propter quod continet Scriptura: Ecce pono in Sion lapidem summum angularem, electum, pretiosum: & qui crediderit in eum, non confundetur.

7. Vobis igitur honor credentibus: non credentibus autem lapis, quem reprobaverunt aedificantes, hic factus est in caput anguli:

8. & lapis offensionis, & petra scandali his, qui offendunt verbo, nec credunt in quo & positi sunt.

9. Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis: ut virtutes annuncietis eius, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum.

10. Qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei: qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti.

11. Charissimi, obsecro vos tamquam advenas & peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis, quae militant adversus animam,

12. conversationem vestram inter Gentes habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt de vobis tamquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis.

13. Subiecti igitur estote omni humanae creaturae propter Deum: sive regi quasi praecellenti:

14. sive ducibus tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum:

15. quia sic est voluntas Dei, ut benefacientes obmutescere faciat imprudentium hominum ignorantiam:

16. quasi liberi, & non quasi velamen habentes malitiae libertatem, sed sicut servi Dei.

17. Omnes honorate: fratritatem diligite: Deum timete: Regem honorificate.

18. Servi subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis & modestis, sed etiam dyscolis.

19. Haec est enim gratia, si propter Dei conscientiam sustinet quis tristitias, patiens iniuste.

20. Quae enim est gloria, si peccantes, & colaphizati suffertis? Sed si bene facientes patienter sustinetis: haec est gratia apud Deum.

21. In hoc enim vocati estis: quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius.

22. qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore eius:

23. qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur:

24. qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ut peccatis mortui, iustitiae vivamus: cuius livore sanati estis.

25. Eratis enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad pastorem, & episcopum animarum vestrarum.

CAPUT III.

Coniugarum mutua in se officia. Ad charitatem, & patientiam eos adhortatur. Modestiam in vestitu, misericordiam, & pacem iis commendat.

1. Similiter & mulieres subdite sint viris suis: ut & si qui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrifiant,

2. considerantes in timore castam conversationem vestram.

3. Quorum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus:

4. sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti, & modesti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples.

5. Sic enim aliquando & sanctae mulieres, sperantes in Deo, ornabant se, subiectae propriis viris.

6. Sicut Sara obediens Abrahae, dominum eum vocans: cuius estis filiae benefacientes, & non perturbantes ullam perturbationem.

7. Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri impartientes honorem, tamquam & coheredibus gratiae vitae: ut non impediant orationes vestrae.

8. In fine autem omnes unanimes, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles:

9. non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed contrario benedicentes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis.

10. Qui enim vult vitam diligere, & dies videre bonos, coerceat linguam suam a malo, & labia eius ne loquantur dolum.

11. Declinet a malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & sequatur eam:

12. Quia oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: Vultus autem Domini super facientes mala.

13. Et quis est qui vobis noceat, si boni aemulatores fueritis?

14. Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis, & non conturbemini.

15. Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea, quae in vobis est, spe.

16. sed cum modestia, & timore, conscientiam habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt vobis, confundantur, qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem.

17. Melius est enim benefacientes (si voluntas Dei velit) pati, quam malefacientes.

18. quia & Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustus, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu.

19. In quo & his, qui in carcere erant, spiritibus veniens praedicavit:

20. qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur arca: in qua pauci, id est octo animae salvae factae sunt per aquam.

21. Quod & vos nunc similis formae salvos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi,

22. qui est in dextera Dei, deglutiens mortem ut vitae aeternae heredes efficeremur: profectus in caelum subiectis sibi angelis, & potestatibus, & virtutibus.

CAPUT IV.

Arma Christianis sunt passio & exemplum Christi; vigilare in orationibus, invicem diligere, & pro Christo pati.

1. Christo igitur passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini: quia qui passus est in carne, desiit a peccatis:

2. Ut iam non desideriis hominum, sed voluntati Dei, quod reliquum est in carne vivat temporis.

3. Sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam his, qui ambulaverunt in luxuriis, desideriis, vinolentis, comessationibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus.

4. In quo admirantur non concurrentibus